

Szapphói versek: Az elmúlás muláztsai (1–7.)

1. Elcsigázva

Nem szeretnék ásatag ismerettel
terhetekké válni. Memóriámat
újravarrt foltok szakadása ronggyá
rontja maholnap...

*

Hagyjatok, kérlek, csigaházam apró
fordulójában zsugorogva nyugdíj
érkezését várni a hónapoknak
elseje múltán.

*

Nyálamat szárítja a szél. Bezárja
hártyaréteggel biomasszaroncsom;
s háborítás nélkül a Föld magába
visszafogadja.

**

2. Dialógus a szépségről

A: – Mennyi minden múlt el a medveléptű
évszakokkal, gyáva gazemberek közt
bújva, rozsdás roncstelepek viharvert
rossz menedékén.

*

B: – Ejnye, nem kell konfabulálni folyton!
Morgolódozó mém. Nyavalyás hazugság.
Tűrhető volt. Nincsen okod nyafogni.
Tűnik a szépség?

*

A: – Tűnik.

B: – Épp ez benne a fontos. Ettől
válik értékké. Ahogyan megerjed,
és helyében *saccharomyces* éled.
Új bioszféra.

**

3. Ludwig és Herbert

Életében már lenyomatja készült
szellemarcának. Szigorú vonások.
Széles orrgyök. Domborodó a homlok.
Nipp a lakásban.

*

Harmadik nap holta után a végső
szörnyű maszk héját lefeszítik. Ajka
rés. A fülkagylók hova lettek oldalt?
Hunyt szeme felnéz.

*

Archivált filmen *Karajan* vezényel.
Ziffer Einstől végig a szem becsukva.
Arc helyén beethoveni fej mulázsa.
Taps? Csak a végén.

**

4. Homoszexualitás Pompejiben

(Újsághír: The Telegraph. 2017. 04. 07.)

Gipszbe öntött rettenetes szoborpark.
Hirtelen hőségbeni sokk csapott le
rájuk. Aztán jött csak a láva. Hamvát
küldte a kráter

*

csonkja még újabb napokig, s a várost,
Pliniusnak szemtanúsága mellett
eltemetvén, kétezer év felejtés
vonta homályba.

*

DNS, CT kimutatja köztük
összebúvó két buzeráns legényke
ferde nászát... Akkoriban se volt már
férfibarátság?

**

5. – Óráshoz menni! – firkantom a naptáramba, majd zsebre csúsztatom a noteszt, és megfélemezem róla

Hajnal. Ébresztő telefon hasít be pengehangján paplanon át a vattás csöndbe. Kíméletlen a módszer. – Öt tíz – reccsen a központ.

*

Ejnye. Csuklómon veszem észre: órák óta nem mozdultak a percek. Állnak. Meglehet, hogy gombelemük merült le. Mennyi idő van?

*

Kósza sejtelmekre hagyatkozom csak. Porszemek reszketnek a résnyi fényben, s rendezetlen ritmusukat követve múlnak az évek.

**

6. Ebéd vagy röntgenkása? Később egyre megy

Kis butának látszik az újszülött még. Megbocsátóan rámosolyog mamuska. Röpké néhány nap, s kitanulja persze majd ügyesebben

*

adni mellét, hogy repedést ne tépjen szürcsöléssel gyermeki szája rajta. Váltogatják szépen a jobbik emlőt addig a ballal.

*

Hetvenegy-két évnyi gyakorlat. Aztán hoszpiszágyban fekszik a néni. Nővér bögre csőréből szopogatni hívja grízleveséhez.

**

7. Ars poetica

Megszokásból írogatok talán még. Tényleg olcsó szórakozás. Mulatság, melyhez egy kis tiszta papír, s a tollam épp elegendő.

*

Régi versek formavilága. Pácolt, szálkamentes leszboszi tölgyfaragvány. Barna bordásfal. Remegő kezemnek ókori sportszer.

*

Végeredményképpen: a költeményem gondosan metszett felületje néz rám, és az én arcomba vetíti vissza foncsorozását.

Walesi bárdok